

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. — ΑΡΙΘ. 121 (16)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

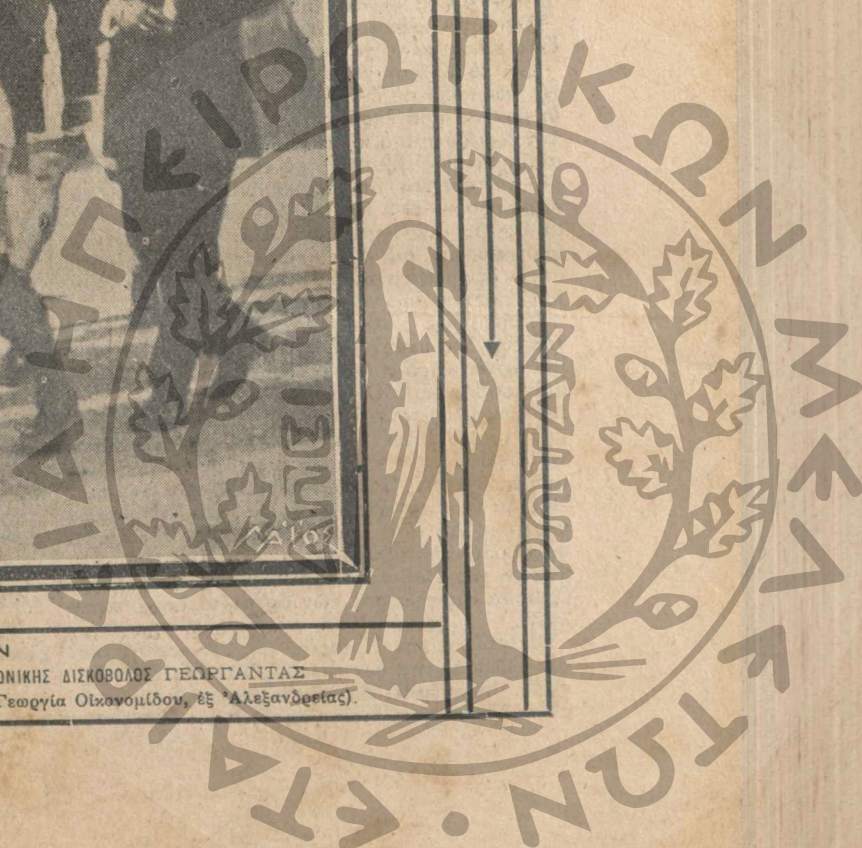
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ

ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΛΟΥΗΣ ΚΑΙ Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ
(Αποστολεὺς ἡ Δεσποινὴς Γεωργία Οἰκονομίδου, ἐξ Ἀλεξανδρείας).

ΣΥΝΑΡΟΜΗ (προληπτική Έγρησ): ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 5, ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 8, ΡΩΣΙΑΣ Ρούβλ. 3, ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρ. 2.

Η αίτηση προς έγγραφη συνδρομή των δυνάμεων να δύνανται να εγγραφούν συνδρομητές οποτεδήποτε θέλει, χωρίς να περιμην την άρχη του έτους. Φύλλα προγράμματος ενσωματωμένα με τα προγράμματα, που λήγουν στις 10 Ιανουαρίου. Οι θέλοντες ταύτα να εγγραφούν ή του Εστωτικού πρέπει να υπολογίζουν και τα ταχυδρομικά. Οδόν φύλλον στέλνεται, αν δεν ληφθή το αντίτιμον.

Οι στέλλοντες γραμματοστέμματα αντί χρημάτων πρέπει να τα υπολογίζουν ως εξής: ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ 5 millimes—10 λεπτά.—ΘΡΑΚΙΑΚΑ 1 γρασίον—18 λεπτά, 20 παράβον—9 λεπτά.—ΑΜΕΡΙΚΑΝ (Νέοι. Πολιτ.) 6 σεντς—20 λεπτά.—ΡΩΣΙΑΣ 10 καπικ—20 λεπτά. Είς την τιμήν ταύτην τα έξοχα γράμματα εν λήθηναι.

Προμνηστεύον μόνον αποστολές χρημάτων είνε ή ταχυδρομική επιταγή.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.—Αγγέλαι και διαφημίσεις: λεπτά 80 ο στίχος.—Εν τη 'Αντικει 'Αλληλογραφίας: λεπτά 25 ο στίχος.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΙ ΣΟΦΙΑ ΝΕΑΝΙΔΕΣ

Η κόρη φιλικής μου οικογενείας μου έλεγε κάποτε:

—Ναί, Κύριε, έξεμαθα τας ανατολικάς γλώσσας. Με φαντάζεσθε ίσως με τὸ γελιόν ενδυμα γερουτοκόρης και με χρυσά διοπτρα ν' ασχολούμαι εις τὴν εξήγησιν αρχαίων επιγραφῶν. Πλαγιάσθε. Κοί θα σὰς αποδείξω τὴν πλάνην σας.

Ὡς βλέπετε, δὲν εἰμαι ασχημος και εἰμαι πολὺ νέα. Θὰ μ' ἐρωτήσετε: διατί εξέλεξα αὐτὸ τὸ στάδιον; Σὰς ἀπαντῶ: διότι εἰμαι πλουσία. Πρὸ παντός, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίξῃ κανεὶς διὰ τὴν γλωσσολογικαὶ και ιστορικαὶ σπουδαὶ θὰ τοῦ παρασχόντων τὸν καθημερινὸν ἄρτον. Ἐάν εἶχα ἀνάγκην χρημάτων, θὰ ἐξεμάνθανα τὴν χρῆσιν τῆς γραφομηχανῆς ἢ θὰ ἐννόμηνα ἡθοποιός. Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκην χρημάτων, ἀλλὰ ὀνειρόν. Τί λοιπὸν ὀνειροπολῶ; αὐτὴν εἰς τὴν Κόρινθον, Κύριε, ὅπως δ' Ἀλφρέδος Μυσός, διὸ ὀνειροπολεῖ μετὰ ἐκείνου, ὁ ὅποιος ψάλλει νυκτιφάδας ὑπὸ τὰ παράθυρά μας; Βεβαίως ἔχομεν τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν συναντήσασθαι μίαν ἡμέραν τὸν σύντροφον τοῦ βίου μας. Ἄλλὰ δὲν εὐχόμεθα ὁ σύντροφος αὐτοῦ νὰ ἔχῃ τὸ φῶς τενόρου, νὰ φέρῃ μαθρον μανδύαν συγκρατούμενον εἰς τὴν μέσην διὰ χρυσῆς ἀλυσίδας και πεντηστήρας ἀκτινοβολούσας.

Ὅχι, Κύριε. Ἐχομεν ἓνα ἱδανικὸν ὀλιγοτέτερον ἀντιπαθές.

Ἐγὼ φίλας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν πολὺ εὐτυχεῖς, ἂν ἤδυναντο νὰ ζήσουν τὴν θορυβώδη κοσμικὴν ζωὴν, νὰ κάμνουν ἐπισκέψεις, νὰ πηγαινοῦν εἰς τὰ θέατρα. Σὰς ὁμολογῶ διὸ ἡ ζωὴ αὐτὴ εἰς ἐμὲ ἐφαίνετο πολὺ μονότονος. Εἶχα πάντοτε τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποσπῶμαι τὰς κοσμικὰς χρυδαίτας. Ἐπὸ θύραν ν' ἀπομακρυνθῶ τὴν Παρισίαν και νὰ διατρέξω τὰς χώρας, ὅπου ἐγεννήθησαν αἱ ποιητικὸι μῦθοι. Ἄλλὰ δὲν ἦμουν ἐλευθέρη και νὰ φύγῃ πρὸς τοὺς τόπους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι με εἴλκυαν. Οἱ γονεῖς μου συγκρατεῖναι νὰ με δὴνῇσαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλλάδα και τὴν Αἴγυτον.

Ἄλλ' ἐγὼ ἠθέλα νὰ ὑπάγω μακρύτερα.

Εἰς τὴν Φλωρεντίαν και εἰς τὴν Βενετίαν συναντήθημεν με ὅλους τοὺς οικογενειακοὺς μας φίλους. Ὅταν ἰχνογράφησα τὴν Ἀκρόπολιν μετ' Ἀθηνῶν, εἶδαι πλήρη χαρὰς τὸ ἰχνογράφημά μου εἰς μίαν φίλην μου Παρισινήν. Τί νομίζετε διὸ μοῦ εἶπε;

—Εἰσθε εἰς τὰς Ἀθήνας; Ὡ, αἱ Ἀθῆναι, ἓνα χωρίον! Ἐγὼ ἐπλήξα φοβερὰ ἐκεῖ. Θὰ ἦσθε ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος στὴ Παρίσι; Ὡ, τότε θὰ παρενσθεῖτε εἰς τὸν χορὸν μετμφισμένων τῆς κ. Ζ.

Τὴ εὐτυχία νὰ συναντηθῶμεν ἐκεῖ!...

Οἱ λόγοι αὐτοὶ τὸσον με ἐξόργισαν, ὥστε ἔκτοτε ἔπαυσα νὰ χαμετῶ τὴν φίλην μου.

Εἰς τὸ Κόρινθον κάποιος παρέθηκε γέφυρα διὰ νὰ γνωρισθῶ με ἓνα ἀκόλουθον Πρεσβείας, τὸν ὁποῖον θὰ μοῦ ἐπρότειναν ὡς σύζυγον. Εἶχε δὲ τὴν ἐλασρότητα ὁ κύριος αὐτὸς νὰ μοῦ ψιθυρίσῃ αἰσθηματικὰς φράσεις πρὸ τῶν Πυραμίδων, χωρὶς νὰ σκεφθῇ διὰ τὴν τεσσαράκοντα αἰῶνα τὸν παρετήρουν. Ὡ! Κύριε! Διὰ τὴν ἀποφυγὴν ὅλας αὐτὰς τὰς μικρότητας και ὅλας τὰς κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, διὰ νὰ ζήσω μετὰ προσώπων, τὰ ὁποῖα δὲν σκεπτόνται και δὲν αἰσθάνονται ὅπως ἡμεῖς, ἀπεράσισα νὰ μελετήσω Ἱστορίαν.

Ἐδοκίμασα πολλὴν ἀνακορύφωσιν, ζήσασα μετὰ εὐνῆς εἰς ὑνάρεσις τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἀλλὰ μοῦ ἦσαν πρὸ παντός οἱ σύγχρονοι τοῦ Μαρξ και τοῦ Ρουσσώ. Ὁ Μεσαίων ὅμως μοῦ ἐγέννησε βαθεῖας ὀλίγους: και διὰ τοῦτο δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ παραιμένω ἐπὶ πολὺ εἰς αὐτὸν και ἐσπεύσα νὰ δώσω τὴν θέσιν του εἰς τὰς χαρὰς, τὰς ὁποῖας μοῦ ὑπέσχετο ἡ Ἱστορία τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν.

Ἦθελα νὰ ἀναπτέωμαι τὸ ἄρωμα τῶν ἱσπανικῶν γλυκινῶν και τῶν Περσικῶν ῥόδων. Ἦθελα νὰ παραδοθῶ εἰς ῥεμβασμούς ἐπὶ τῶν κρημαστῶν κήπων τῆς Βαβυλώνας. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἐξεμάθα τὰς γλώσσας τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκείνων λαῶν.

Μελετῶσα τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀνατολῆς και τὰς γλώσσας τῆς δὲν φιλοδοξῶ τὸ διπλωμα Λυκαίου. Ἀρχομαι εἰς τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνομαι διότι γνωρίζω τὴν Ἱστίαν, τὸν

Ὅσιν και τοὺς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κεφαλὰς ζῶων. Ὅταν παρατηρῶ ἐν ἐκ τῶν μικρῶν ἀγαλμάτων, τὰ ὁποῖα εἰνε τοποθετημένα εἰς τὸ σπουδαστήριόν μου, αἰσθάνομαι σεβασμὸν πρὸς τὰ ταπεινά αὐτὰ πλάσματα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν καθ' ὑπερβολὴν φιλόδοξα. Τὰ ἔκρινον διὰ τὴν ἐπιμονὴν αὐτὰ εἰς θεότητες. Γονυπετοῦντες πρὸ αὐτῶν οἱ πιστοὶ τῶν ἀπείδων λατρεῖαν πρὸς τὴν Καλοσύνην, ἥτις τὰς εἶχε δημιουργήσει. Ὅταν ἀκούω νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἐργατικῶν ἀπεργιών, ἀνατρέχω διὰ τῆς φαντασίας εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Φαραῶν, τῶν βασιλέων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιοῦν πρὸς οἰκοδομῆσιν τῶν λιθίνων οἰκοδομημάτων τὸν τὴν πλῆθὺ τῶν ταπεινῶν ἐργατῶν, τὰ ὁποῖα ἡγνύον τὰς ἀντεδουλωμένας τὸν σημερινὸν ἐργατικὸν συνεταιρισμὸν.

Πόσα πράγματα δὲν ὑπέσταν οἱ πρόγονοι ἐκείνοι τοῦ λαοῦ: οἱ Αἰγύπτιοι οἱ ἀνεγείραντες τὰς Πυραμίδας, τὰ πλῆθὺ τῆς Νινευῆς τὰ συσσωρευμένα τοὺς λίθους τῶν Ἀνακτόρων και τὰ συσσωρευμένα τὸν σκῆμα πτεροῦ τῶν ταύρων, οἱ δοῦλοι τοῦ Μωσέως οἱ ὑψώσαντες μέχρι τῶν νεφελῶν τοὺς μινυράδες και προσδοκῶντες εἰς τοὺς θόλους τῶν ὀθωνικῶν Τεμενῶν τὸ κοῖλον σκῆμα τοῦ οὐρανοῦ, και τέλος οἱ Γάλλοι ἐργάται, οἱ οἰκοδομήσαντες τὰ ὡς γοητικὰ βεῖλη ὀρθοῦμενα κοινωνοστάσια τῶν καθεδρικῶν ναῶν.

Ἰδέτε! Ἐγὼ εἶδὼ πλῆθιν μου ἓνα. Βούδδαν νοηλῶς ἀναπαύομενον, ἀκίνητον και ἔχοντα εἰς τὴν μορφὴν τὴν ἐκφρασὴν τῆς συνείας και τὸν βαθυτάτων διαλογισμῶν. Ὅποιον πολῦτιμον μάθημα μοῦ παρέχῃ! Σήμερον οἱ ἄνθρωποι κατέχονται ὑπὸ τῆς τρέλλας τῆς διαρκούς κινήσεως, διὰ τῆς ὁποῖας καταναλίσκονται ἐπὶ κατὰφ χρόνος πολῦτιμος. Αὐτοκίνητα ἐκτὸν ἵππον δυνάμεις τοὺς μεταφέρον ἀπὸ τόπων εἰς τόπους. Τίποτε δὲν βλέπουν πλέον σήμερον κινούμενα, διαρκῶς κινούμενα! Σευρετε, Κύριε, τί ἀκούω νὰ μοῦ λέγῃ ὁ Βούδδας αὐτός, ὁ μετὰ τὸ ἄνθος τοῦ λαοῦ τοῦ θένος;

—Ποῦχος, κόρη μου. Μὴ δίδης σπουδαίοντα εἰς τὰ παροδικὰ συμβάντα. Ὅτι ταράσσει τοὺς ἐγκερφάλους και τὰς καρδίας τῶν συγχρόνων σου δὲν εἰνε ἔξωθεν οὐδὲ στιγμιαία προσοχῆς. Νὰ σκέπτεσαι μόνον ὅτι δὲν θὰ ἐξαφανισθῇ ποτέ, ὅτι θὰ ζήσῃ αἰώνως, δηλαδὴ τὴν Καλοσύνην και τὴν Εὐμορφίαν.

Ὅταν οἱ σημερινοὶ συγγραφεῖς διακηρύττουν, διὸ οἱ εὐπαθεῖς και εὐαίσθητοι ἔχουν δικαιώματα ἐπὶ τῶν συμπαθειῶν μας, μετῴδω προσβλέπουσα τὸν θεὸν αὐτὸν μετὰ τὴν αἰσθητὴν ὕψην και τὴν χαρακτηριστικὴν ἀπάθειαν. Αἱ ἀσθῆσεις τῆς συγχρόνου ἡθικῆς συντρέχουσιν πρὸς τὴν ἀπαθείαν αὐτῆς. Ὅταν ἀποπειράται κανεὶς νὰ μετῴδῃ, διὸ ἓνας καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζῃ νὰ ζωγραφίσῃ, εἶνε μεγαλοφυῆς, ῥίπτει ἐν βλέμμα ἐπ' ἐνὸς ἀπλοῦ ἱσπανικοῦ ἰχνογραφήματος και ὑψώον τοὺς ὅμους, περιφρονοῦσα τὸν συνομιλήτην μου. Ἐδρὼν εἰς τοὺς πολιτισμούς τῆς Ἀνατολῆς τύπους και μορφὰς τέχνης σταθεράς. Καὶ εὐρον ἀρχὰς ὕψους, πρὸ παντός δὲ τὴν φιλοσοφικὴν ἡρεμίαν και γαλήνην.

Τὰ αὐτοκίνητα διασείουν τοὺς οἴκους μας: οἱ διαβάται κινούμενοι ἐν σπουδῇ, αἱ γυναῖκες φλυαροῦν. Ἄλλ' ἐγὼ εὐδοκῶμαι ἐντὸς μίας παγίδας και οἱ θάουροι τοῦ κόσμου δὲν φθάνουν μέχρις ἐμοῦ και ἂν φθάνουν, εἶναι τὸσον ἀσθενεῖς, ὥστε δὲν ταράσσουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀναπαυομένου, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον μετὰ πολλὰς σκληροὶ και ἀνοικτελμένοι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν ἀπεκρίπταν τὴν σκληρότητά των και δὲν τὴν ἐκάλυπταν μετὰ τὸν πέπλον φαινομενικῶν και ἐπιπλάστων ἀρετῶν, ἀλλ' ἦσαν ἐλικρινεῖς και ἀνυπόκριτοι. Τίποτε δὲν εἶναι περισσότερον μισητὸν και ἀπεχθές τῆς ὑποκρισίας.

Συμπληθὺς ὑπερβολικὰ καὶ ἰσχυρὰ πᾶθὴ τῶν μοναχικῶν και τῶν βασιλικῶν τῶν παλαιῶν χρόνων και ὅταν βλέπω τοὺς ἐστεμμένους αὐτοὺς: νὰ διαπράττουν ἐγκλήματα διὰ νὰ ἱκανοποιήσιν τὰ πᾶθὴ των, εὐρίσκω ὀλίγων γελιῶν τοὺς σημερινούς νέους, οἱ ὁποῖοι στεναχθῶν ἢ προσπαθοῦν νὰ ἐρωτολογίσουν μαζὴ μου.

Ἐπλίζω ἐν τούτοις διὸ μίαν ἡμέραν θὰ γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ τὴν μικρότητα τῶν συγχρόνων του. Ναί, ἐπλίζω διὸ θὰ τὸν συναντήσω ἀλλὰ και δὲν ἀπορροφῶμαι ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτῆς. Ἐγὼ ἄλλως τε

τόσα νὰ διδασθῶ ἀκόμη ἔχω τόσα βιβλία νὰ μελετήσω! Πρέπει νὰ προσέξω πὸς ἐμᾶλλον και συνεκροῦντο πρὸς ἀλλήλους οἱ Σῖναι πολεμισταί. Πρέπει νὰ γνωρίσω τὰς ἐκδόσεις τῶν Προφητῶν. Πρέπει ἐπίσης νὰ περιπατήσω εἰς τοὺς κήπους τῆς Περσίας, ὅπου ἡ ἀήδων ἦρται τὸ ῥόδον και τὰ ἄρώματα τοῦ ἀνθῶς τοῦτον ἀνιχνίζοντο πρὸς τὸ ῥοδικὸν ἐκείνου πτηνὸν και τὸ ἐμῆθον. Καί—πιστεύσατέ με—ἀγαπῶ περισσότερον τὸν Χριστὸν, ἀρότον ἐμαθὰ τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων και τὸν δικαστὴν του.

Ἐννοεῖτε τώρα, Κύριε, διατί ἐξεμάθα τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας. Τὸ τοιῦτο: διὰ νὰ ζῶ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Ὁραίου και διὰ νὰ προσπαθῶ νὰ γίνω καλλιτέρας.

✽

Καὶ ἐγὼ τῆς ἀπηνήστου:

—Κόρη μου, σὰς θαυμάζω και βλέπω διὰ ὑποτάσσεσθε, ὅπως ὅλοι αἱ φιλοκαθεῖς ὁμοφυλοῖσας, εἰς ἓνα νόμον μέγαν και θαυμαστὸν. Θέλει νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποῖας ζοῦν σήμερον αἱ γυναῖκες και αἱ ὁποῖαι ἐφελκόμεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν—εἶνε πολλὰς ταπεινωτικαὶ δι' αὐτὰς. Οἱ ἄνδρες ἠθέλησαν νὰ σὰς περιορίσουν, ἀπὸ γενέσεως κόσμου, εἰς ἐργὰ δουλικὰ. Ἐπίστευσαν διὸ εἰσθε προσωρινὰ μόνον νὰ μεριμνᾶτε διὰ τὸν οἶκον και τὰ τέκνα σας. Καὶ διέδοσαν και ἐξαπατήσαντες ὡς νόμον φυσικὸν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποῖα εἶνε ἀσθητικὸς, ὅπως ὅλοι αἱ ἀλήθειαι.

Σεῖς ὅμως ἀντεγείνατε ὅλας αὐτὰς τὰς μαρὰς δοξασίας. Ἐχετε ἤδη συναίσθησιν τῆς ἀτομικῆς σας ἀξίας. Εἰσθε ἑτοιμαὶ νὰ καταλάβετε τὰς θέσεις, τὰς ὁποῖας οἱ ἄνδρες ἐκτεφύλαξαν δι' ἑαυτούς. Καθίστασθε οἱ ἀνταγωνιστὴν τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Διακηρύττετε διὸ εἰς τὴν ἐργασίαν και τὴν ἑλευθερίαν σὰς ἀνίκα μετὰ ἰσῆ πρὸς ἐκείνην, ἥτις ἀνίκα εἰς τοὺς ἄνδρας.

Καὶ ἔχετε μέγα δίκαιον. Θανατῶς ὅλας ἐκείνας τὰς γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι μετὰ ζήλου σπουδάζοντες τὰς ἐπιστήμας, τὴν φιλολογίαν, τὸ δίκαιον, τὴν ἱστικήν και ἀσχολοῦνται εἰς τὰς τέχνας. Τινες, διὰ νὰ πορευθῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Διακηρύττετε διὸ εἰς τὴν ἐργασίαν και τὴν ἑλευθερίαν σὰς ἀνίκα μετὰ ἰσῆ πρὸς ἐκείνην, ἥτις ἀνίκα εἰς τοὺς ἄνδρας.

Καὶ ἔχετε μέγα δίκαιον. Θανατῶς ὅλας ἐκείνας τὰς γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι μετὰ ζήλου σπουδάζοντες τὰς ἐπιστήμας, τὴν φιλολογίαν, τὸ δίκαιον, τὴν ἱστικήν και ἀσχολοῦνται εἰς τὰς τέχνας. Τινες, διὰ νὰ πορευθῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Διακηρύττετε διὸ εἰς τὴν ἐργασίαν και τὴν ἑλευθερίαν σὰς ἀνίκα μετὰ ἰσῆ πρὸς ἐκείνην, ἥτις ἀνίκα εἰς τοὺς ἄνδρας.

Περὶ φρονεῖτε ἐκείνους, οἵτινες πτοῦνται πρὸς τῆς ὁρμῆς και τῆς ἐπιμονῆς μετ' ὧν ἐπιδικάζετε τὴν χειραφετήσιν σας. Καὶ δίκαιον και φυσικὸν εἶναι νὰ ἐνδιαφερόσθε δι' ὅλα τὰ ζητήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται οἱ ἄνδρες. Δὲν βλέπω μάλιστα τί τὸ ἐμποδίζον, ὅπως ἀσχοληθῆτε και διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους. Μετ' ὀλίγον ὅλος ὁ κόσμος θὰ ἀπορῇ πὸς ὁ ἀνδρικός ἐγνοῖσμός ἡνιχῇ νὰ σὰς κρατήσῃ ἐπὶ τὸσον χρόνον εἰς τὴν σκιάν και τὴν ἀράνην. Διότι ἐγγίζει ὁ καιρός, καθ' ὃν ἡ μεταξὺ τῶν δύο φύλων ἰσότης θὰ ἐπέλθῃ πλήρως, ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σας δὲ προσπαθείας. Κυρία μου, ἐξαπατᾶτε ἡ ταχεῖα ἐπέλευσις τῆς δικαίας αὐτῆς ἰσότητος.

✽

Δεῖς 100 μ. α'. Ἰοκός (Πανιώνιος) 11' 15, β' Β'. Πασιγιάδης (Ἑθνικός) 55', β' Καράκιοι (Πειραιῶς).

Δε. 400 μ. α' Πασιγιάδης (Ἑθνικός) 55', β' Καράκιοι (Πειραιῶς).

Δε. 800 μ. α' Κάντας (Πειραιῶς), β' Καράκιοι (Πειραιῶς).

Δε. 1500 μ. α' Καράκιοι (Πειραιῶς) 4' 30", β' Κάντας (Πειραιῶς).

Δε. 5. μίλιον. α' Κουλουμπέρδας (Πανελλήνιος).

Δε. 25. χιλ. μ. α' Κουλουμπέρδας (Πανελλήνιος) εἰς 1 ὥραν 15', β' Βιλλιώτης (Αμαρουσίου).

Δε. 110 μ. μετ' ἐμποδ. α' Τσαλουμάς (Φιλάθλων Ἀλεξανδρείας) 16' 25'.

6 μ. 47, β' Τσαλουμάς (Φιλάθλων Ἀλεξανδρείας).

Ἄλμα ἀπλοῦν ἄνευ φορᾶς α' Τσιελιήρας (Πανελλήνιος) β' Τσαλουμάς.

Ἄλμα τριπλοῦν μετὰ φορᾶς α' Τσαλουμάς (Φιλάθλων) β' Ἀνδρεαδῆς (Πανιώνιος).

Ἄλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς α' Τσιελιήρας (Πανελλήνιος) 1 μ. 55, β' Τσαλουμάς (Φιλάθλων).

Ἄλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς α' Τσαλουμάς (Φιλάθλων Ἀλ.) 1 μ. 71.

Ἄλμα ἐπὶ κοντῶ. α' Κωνιουριώτης (Ἑθνικός) 3 μ. 33, β' Τσαλουμάς 3 μ. 23.

Ἑλληνική Δισκοβολία. α' Δωρίδας (Ἑθνικός)

Η ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ

Αἱ ἐσφαίαι διὰ τοὺς Πανελληνίους και Παναγυπτιακοὺς ἀγῶνας ἤρχισαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν προπαραλθούσαν Πέμπτην, 4ην Μαρτίου, διὰ τῆς σπένσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀβέρωφ, τὴν ὁποῖαν παρακολούθησε πολὺ πλῆθος. Ὁ Γενικός Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος κ. Σκωτῆδης, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, στέφον τὸν ἀνδριάντα διὰ στεφάνου ἐκ κοτιῶν τῶν παρὰ τὸν Παναθηναϊκὸν Στάδιον λῶφον ἀποσταλέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγν. μάχου Ἀθηνάϊον, ὑπέρμενος τὰς πρὸς τὸ ἔθνος παρὰ τῶν μεγάλων ἐνδργέτων διὰ προσφωγῆσεως μετῴδῃς φλογεροῦ πατριωτισμοῦ και ποιητικῆς ἐξάρσεως.

Μετὰ τὸν κ. Σκωτῆδην, ὁμίλησαν, ἐξέφραντες τὴν σπένσαν και τὸν ἀθλητὸν ἐγένετο εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁ κ. Α. Μεταξῆς, ὡς ἀντιπροσώπος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, και ὁ κ. Μιτ. Νεγρεπόντης ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθλητικῶν και Γυμναστικῶν Σωματείων.

Μετὰ τὴν στέφνθαι θαυμαστὰ ὑποδοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων και τῶν ἀθλητῶν ἐγένετο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Λέσχην, συμμετέσχον δὲ εἰς αὐτὴν ὅλοι αἱ ἐπιστήμονες τῆς πόλεως και ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία.

Ὁ Πατριάρχης Φώτιος ἀπήγγειλε λόγον ἐνθυμίζοντα εὖ πρὸς τὴν βαλθῆτα τῶν ἐνοτιῶν και τοῦ κάλλος τῆς φράσεως τοὺς λόγους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ρητόρων.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.—ΑΙ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

Τὴν ἐπομένην ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Χεδιβὸς ἐκέρχεν ἐπισήμως τὴν ἐναρξιν τῶν ἀγῶνων.

Ἦ εἰσοδος τοῦ Χεδιβῶν, τὸν Πριγκίπων και τῶν Ἐπισκόπων εἰς τὸ Στάδιον (τὴν ὁποῖαν παριστᾷ ἡ ὑπ' ἀρτί. 4 εἰκὼν) εἶχε πολλὴν μεγαλοπρέπειαν. Τὸ Στάδιον ἦτο κατεσκευασμένον.

Ἀρτὸ δ' ἤγειον και ἡ πριγκιπικὴ ἀκολουθία καταβάντων τῶν θύκων, ὅπου ἐγένετο ἡ παροῦσιν τῶν Ἑλλήνων ἀθλητικῶν, οἵτινες συνόδευσαν τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἀθλητὰς, εἰς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότης. (Εἰκὼν 2)

Μετ' αὐτὴν παρήλσαν μετὰ τὸν σματιῶν των οἱ ἀθληταὶ (εἰκὼνες 1, 6, 10). ἔχοντες εἰς κεφαλῇ των γνωστὸν Ὀλυμπιονικὴν, πρῶτον νικητὴν τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, Δούνην και τὸν Ὀλυμπιονικὴν δισκοβόλον Γεωργιάντην. Τοὺς εὐστατεῖς και ἀξιόμους νεανίας ὑπεδέχθησαν ἐπενευρημαὶ και παταγώδῃ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

Παρήλσαν ἐτα πρὸ τοῦ Χεδιβῶν οἱ μαθηταὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων Σχολῶν, ὡς οἱ τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου, τῆς Σαλβαγιου Ἑπαγυμνατικῆς Σχολῆς κτλ. (Εἰκὼνες 5, 8, 9, 11)

ΤΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ.—ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

Κατὰ τὰ συνεκτερωθέντα ἀποτελέσματα εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν ἀθλητικῶν και Γυμναστικῶν Σωματείων, νικηταὶ εἰς τὰ διάφορα ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, τὴν ἑπομένην, τὴν σκοποβολήν, τὸ ποδόσφαιρον, και τοὺς ναυτικούς ἀγῶνας ἀνεδείχθησαν οἱ ἑπομένοι:

Δεῖος 100 μ. α'. Ἰοκός (Πανιώνιος) 11' 15, β' Β

ΩΣ ΕΠΕΣΕ ΔΥΝΑΤΟΣ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Πάρσιος

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι, ἐκτιμήσασα

Μαργαρώ Ν. Μαλαχοπούλου

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ

'Αθηναί.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

„Η ΡΗΓΙΣΣΑ“

Μεσολόγγιον   Δημοσθ. Παπουτσόπουλος

ΜΗ Μ' ΕΡΩΤΑΣ ΑΝ Σ' ΑΓΑΠΩ

Εριφίλη Κ. Κασού

*Κλίνει τις τὸ γόνυ πρὸ τῆς καλλονῆς, ἀλλὰ κλίνει
τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ἀρετῆς.*

Γιάγκος Περίδης

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

1

— Ταλαίπωρε ! τοῦ λέγει ὁ Προφήτης, δὲν ἐννοεῖς διὰ ἐγκληματίου πρὸς τοὺς Θεοὺς ἀγαπῶν μιαν ἰδίαν καὶ ἐγκληματίου πρὸς τὴν Πατρίδα σου, ἀγαπῶν τὴν ἐχθρὰν τῆς Ἀβύδου ;

— Τὸ ἐννοῶ καὶ ἐν τούτοις τὴν ἀγαπῶ πολύ. Τὴ ἀπελπίσω ὁ λόγος ; ἔχεις φάρμακον διὰ τὴν νόσον μου ; Δός μου αὐτό.

— Τὸ ἔχω καὶ θὰ σοῦ τὸ δώσω.

— Παύεις ;

(Ἡ Συνέχεια)

Ὁ Λέανδρος, ἀσθμαίνων ἐφ' ὅσον ἤκουε τοὺς λό-
γους τούτους, ἤγειρε τὴν κεφαλὴν διὰ ν' ἀναπνεύ-
σῃ, ὡς ἐὰν εἶγε φόβον νὰ πνιγῇ.

— Τὴν ἐπιτρέψει εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, πλὴν
ἐκείνων, οἵτινες ὑπεσχέθησαν νὰ ἀφισιωθῶσι, διὰ

— Πάλιν πλανᾶσαι.
— Διατί;
— Ὁ πνευστός εἶνε θεὸς καὶ σοῦ ἐσκότισε τὴν

- Εἰς τὴν,
- Ὅτι δὲν θὰ εἴπῃς εἰς κανένα τύποτε.
- Θὰ σιωπήσω μέχρις ὅτου ἐπανέλθῃς εἰς

βοηθείας σου.
— Δηλαδή;
— Νὰ τρυφήσης ψωστικά ὅσα σοῦ εἶπα.

οὗτου μυστικοῦ δὲν ἦτο, παρὰ καταστροφή διὰ τὸν
Λέανδρον.

το πάθος του, χωρίς ελπίδα θεραπείας, αφού
 τούτο θά τον ἔφερεν εἰς τὴν καταστροφὴν ;

να φλογίσεται τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ
ἐσιώπησης, παρατηρῶν καὶ αὐτὸς τὰ κύματα.

— Ἀλλοτε!... Ἡ εὐτυχία, τὴν ὁποίαν δὲ
γνώριζα...

τῆσσι.
Ο σύντροφός του τὸν ἠνάγκασε μὲ τὰς

76 τήσεις του να διμλήσῃ.
Ἦλθα, τοῦ εἶπε τότε καὶ ἡ φωνὴ του
τόνον νέον, τὸν ὅποιον δὲν εἶχε γνωρίσει πρὶν,

διὰ τὰ ἴδια εἰς τὰ βάθη τοῦ σκοτεινοῦ ὄριζε
τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τὸ μελανόν, τὸ ὁποῖον ὄρθο
ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸ μαῖον, τὸ θλιβερόν, τὸ ὁποῖον

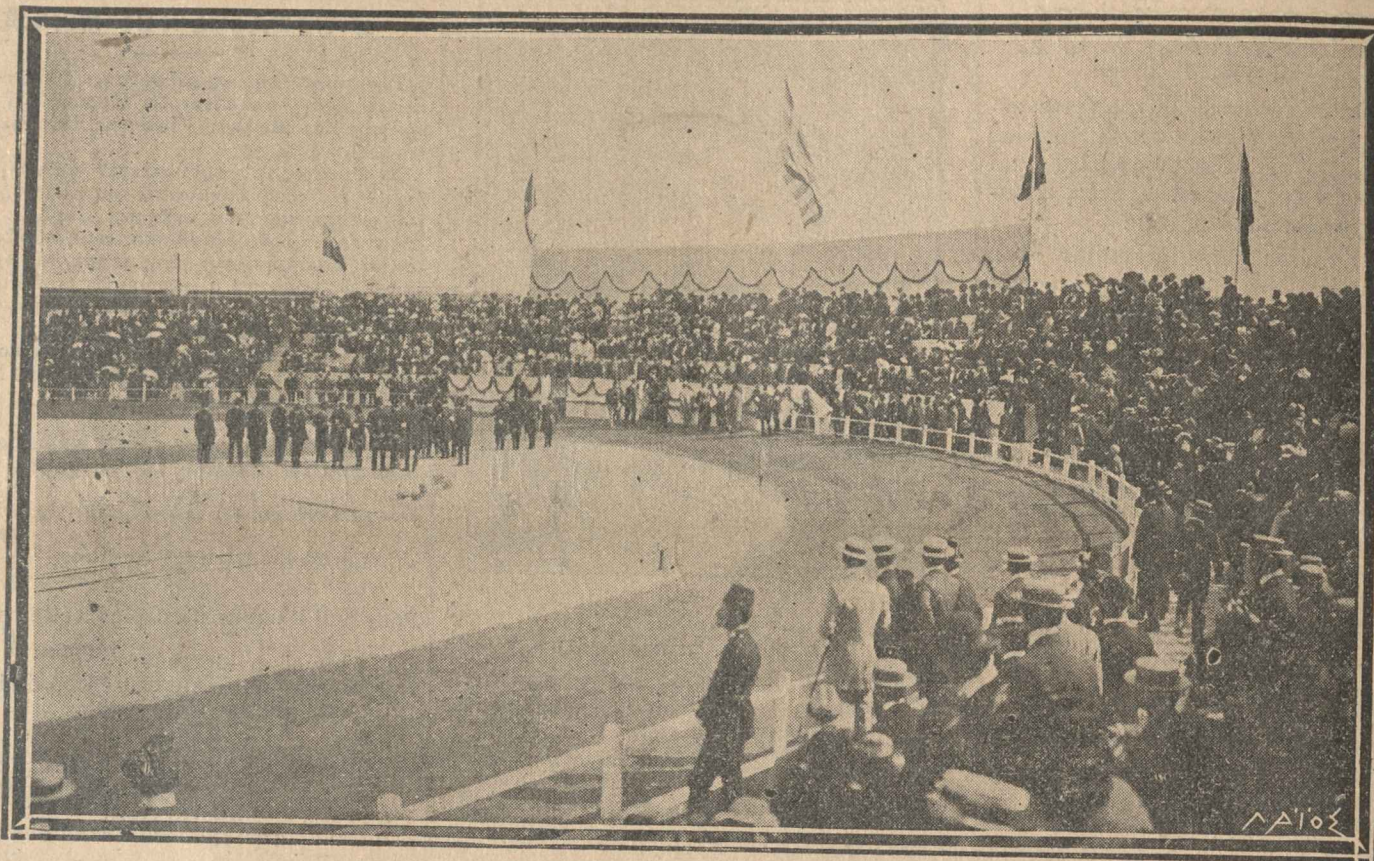
ἐπὶ τῶν, ῥαχῶν, τὸ μακρὸν, τὸ ὀκτακρῶν, τὸ

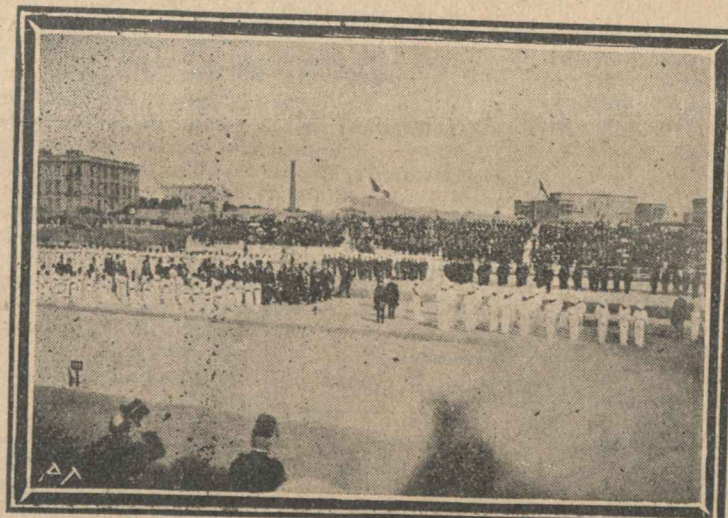
ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΙ

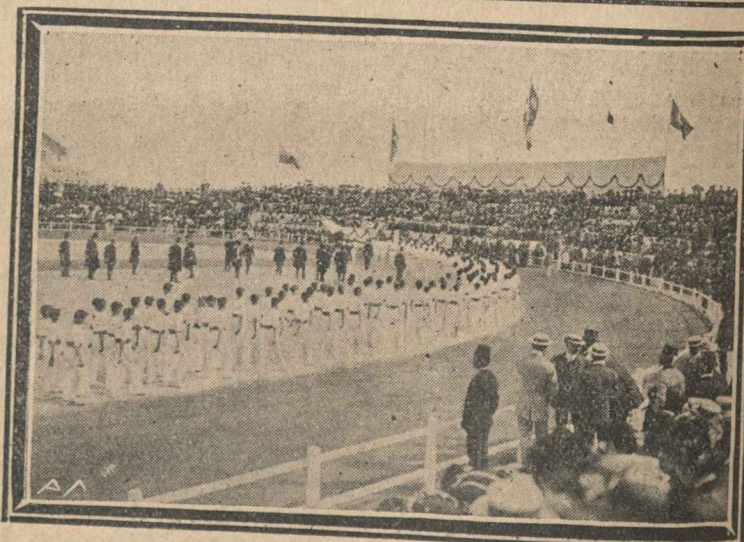
2) Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Α.Υ. ΤΩΝ ΧΕΔΙΒΗΝ.
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστολὴς ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας).

3) ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ.
('Αποστολὴς ἡ Δίς Γεωργία Οὐκονομίδου, ἐξ 'Αλεξανδρείας).

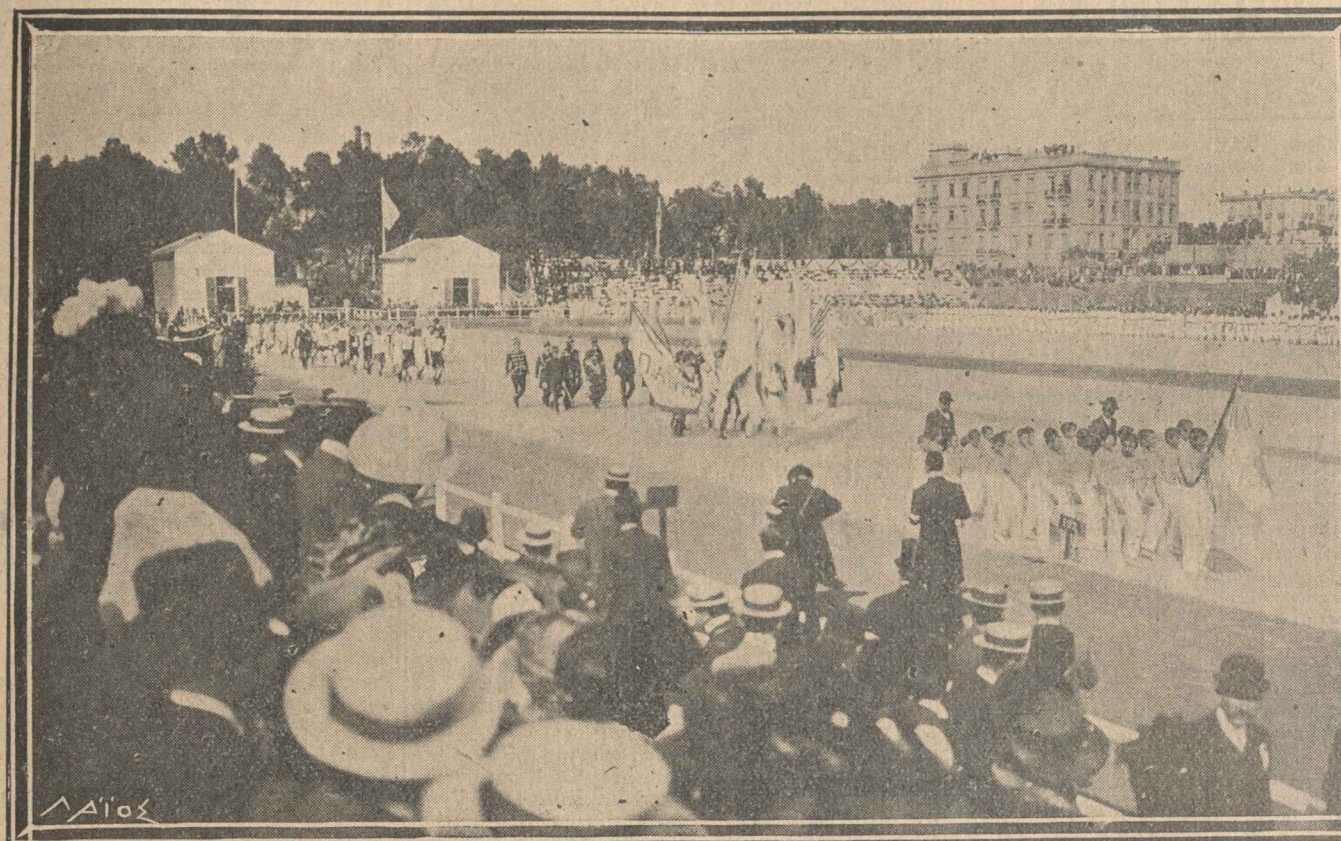

4) Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ Α.Υ. ΤΟΥ ΧΕΔΙΒΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
(Εἰς τὸ σημεῖον 1 εἶναι ὁ Χεδίβης)
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστ. ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας).

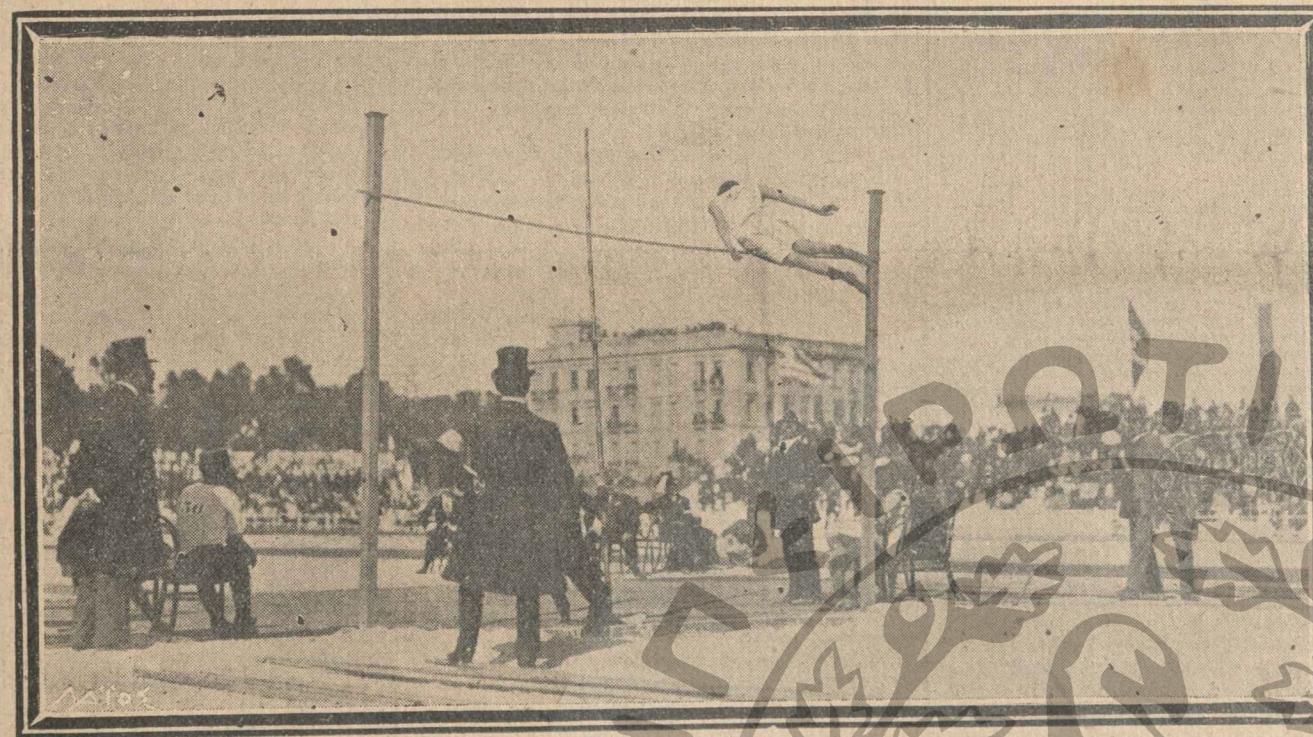

5) Οἱ μαθηταὶ μετὰ τῆς σημαίας των παρελαύνοντες πρὸ τῆς Α. Υ.
τοῦ Χεδίβου.
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστ. ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας).

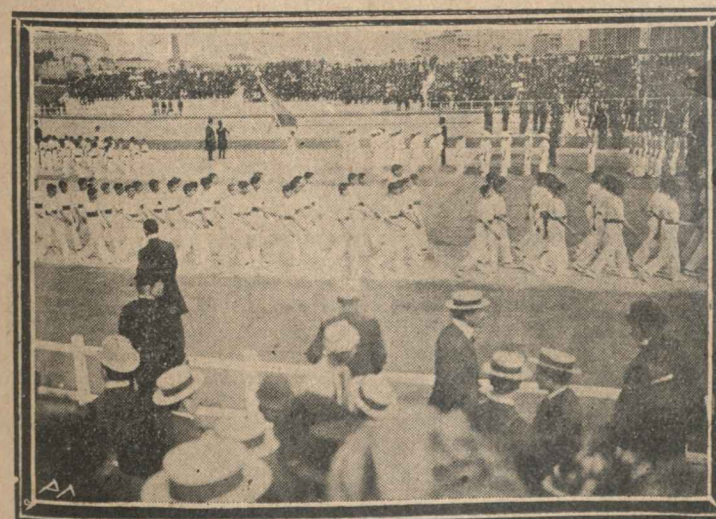
ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

6) Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΗΜΑΙΩΝ ΤΩΝ
(Φωτογρ. τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστ. ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας)

7) ΑΛΜΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ
('Αποστολὴ, ἡ Δίς Γεωργία Οὐκονομίδου, ἐξ 'Αλεξανδρείας)

8) Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστολὴς ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας.)

9) Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΑΛΒΑΓΕΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. 'Αντ. Λειβαδάρον, 'Αποστολὴς ὁ κ. Δημ. Μπάλλας, ἐξ 'Αλεξανδρείας.)

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἄργος: τί γλυπτά, τί χαρά ομορφίαις, στήν παρουσία μου!
Τί' αὐτὸ κί' ἐγὼ θὰ σ' ἀγαπῶ, θὰ σ' ἀγαπῶ αἰῶνια!.

Ἄργος Σπύρος Α. Παν-ς

Ἄργος! τι γλυκιά, τι χαρά σχορπίσεις στην καρδιά μου!
Τὶ αὐτὸ καὶ ἐγὼ θὰ σ' ἀγαπῶ, θὰ σ' ἀγαπῶ αἰώνια!..

Ἄργος Σπύρος Α. Παν-ς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 12^{ΟΣ}

Ἀγρολινίσης. — Βασ. Πουλόπουλος.
Ἀργινίου. — Αναστ. Δ. Λέκας.
Ἀργινιάς. — Α. Γ. Περαῖκος, Κ. Ι. Πανίκης.
Αἰθίου. — Βασίλ. Τουνούκας, Ἀθαν. Π. Μαγά-
της, Γεώρ. Β. Γεωργίου.
Ἀλμυροῦ. — Ἀπόσ. Δουμωνιτης, Ν. Δεσπο-
τόπουλος.

Ρεθύμιον. — Αλκιβ. Σπανδάρος, Ἐμμαν. Ν.
Παναγίας, Ἰω. Ι. Κωνσταντίνου, Γ. Κοντελιδάκης, Ἐμ.
Σ. Σπιδούρης, Ἐμ. Κ. Καραυλάκης, Ρεθύμιον
μαθητῆς, Σπυρ. Ρίφιος, Ι. Μ. Τζιάκας, Νικ. Κ.
Ευμορόπουλης.
Σισσάκης. — Κων. Βασιλάκης.
Στυλίδος. — Αερονάτης.
Σύρου. — Θεόδ. Α. Βληξιώτης, Ἀθαν. Γ. Σκόν-

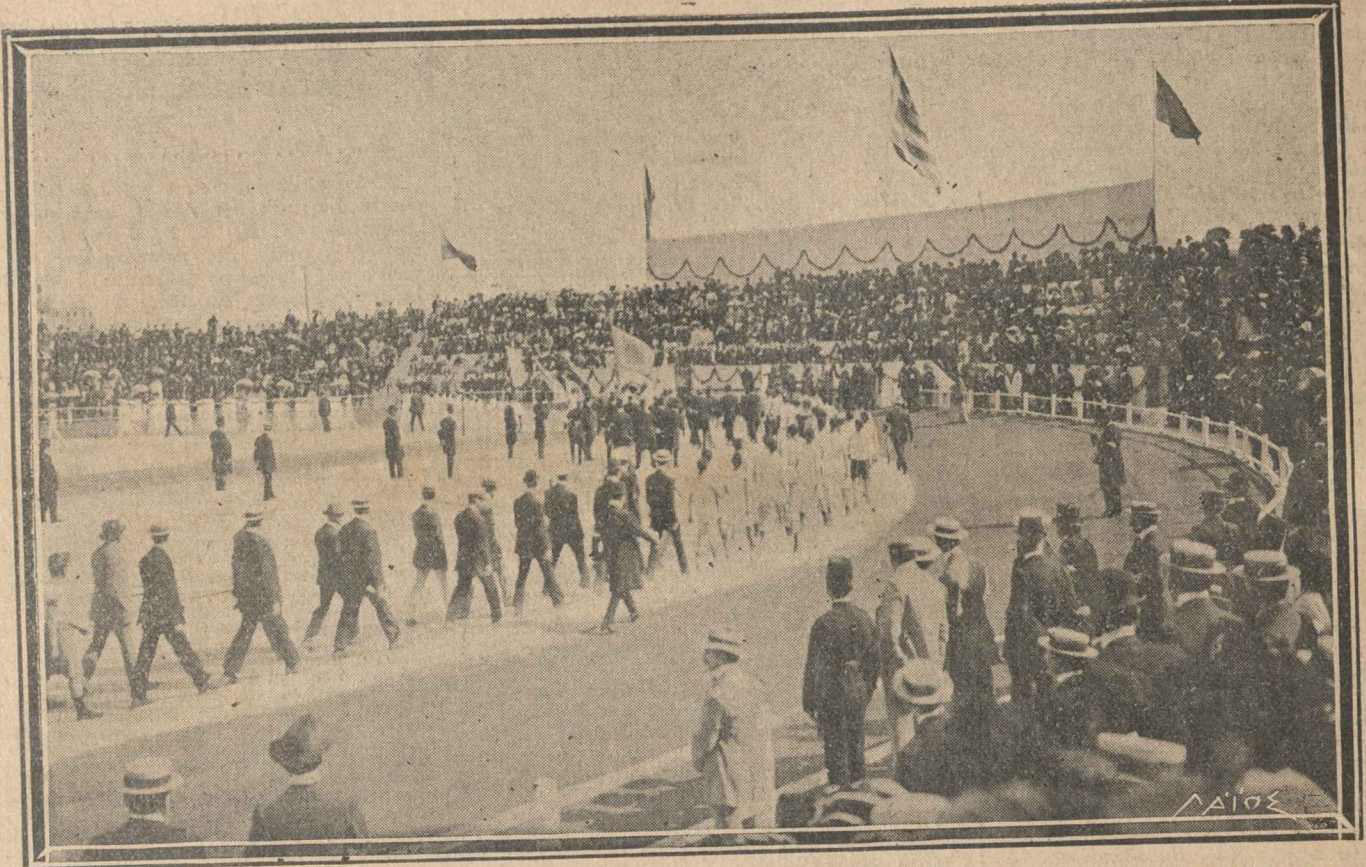
Ἐπειδὴ ἔχομεν πολλὰς προτάσεις πρὸς
 μιστεύειν προσωπικῶν εἰκόνων, ἔκα-
 νοσμεν ὀριστικῶς τὴν διατίμησιν τῆς δι-
 οισεύσεως αὐτῶν πρὸς 5 δραχμὰς ἑκάστην
 καὶ τὰς μονοσήλους καὶ 10 δραχ. διὰ τὰς
 στήλους.

Προτὸ φοβήσῃς, μὲ καὶ τοὺς ἄλλους καὶ μὲ καὶ δέξῃς.
 Ἄς εἶπῃ, ὅτι οὐ φοβήσῃς, συγγενῶν καὶ ἀδελφῶν.
 Γὰρ τὸ καλὸν σου, μὴ τυγὼν καὶ ἐξαπατήσῃς.
 Γιατί καὶ μεταμελήσῃ καὶ θὰ σὲ υπαγάγῃ.
 [Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν «Κοσμάκης»]
 Πειραιεύς Παύλος Μ. Πέππας

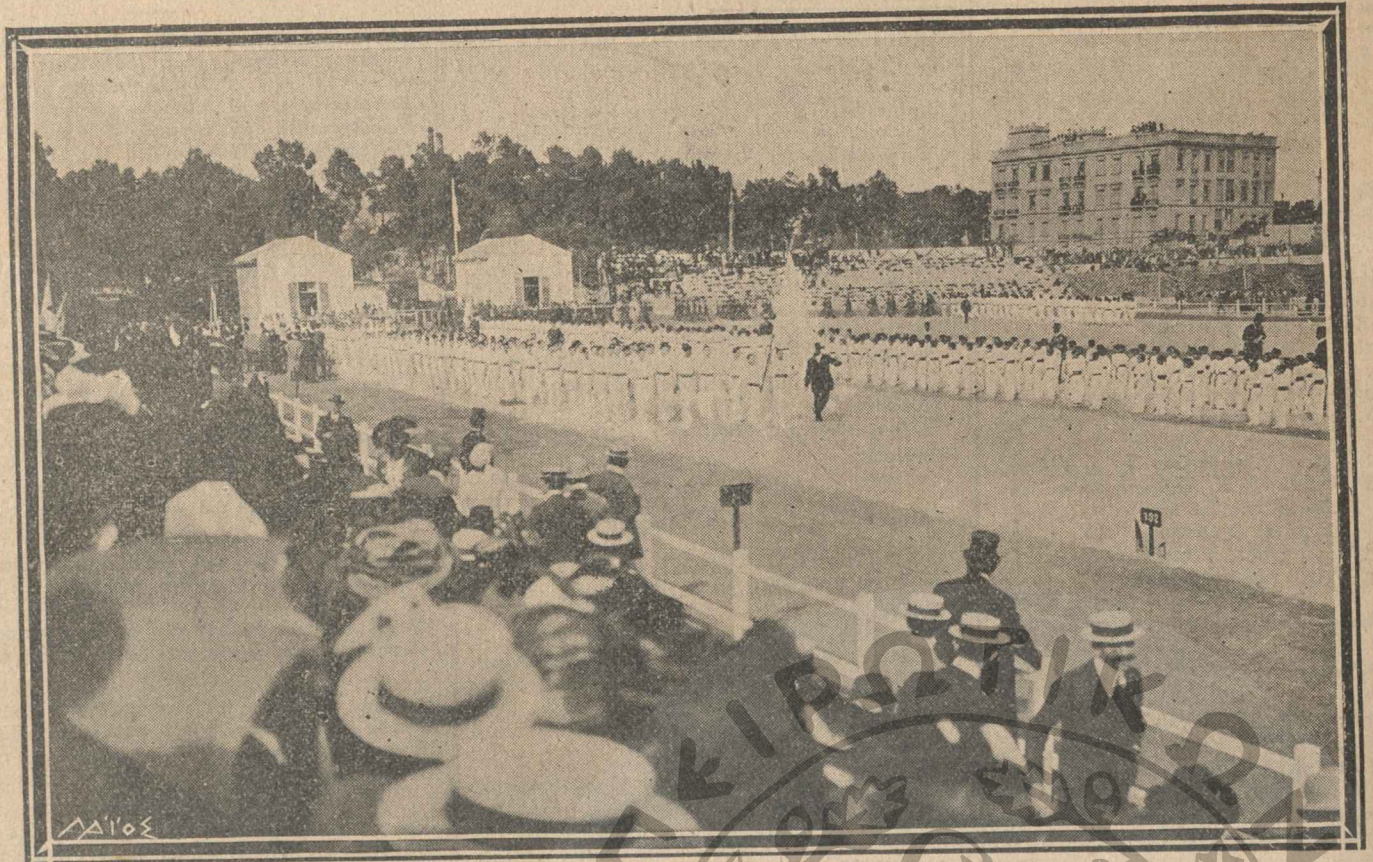
A close-up photograph of a book's spine, showing the number '32' printed in a dark, bold font on a light-colored, textured background. The spine is made of a material that looks like cardboard or heavy paper, with visible vertical lines and a slightly worn surface. The number '32' is positioned in the upper left corner of the frame.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΠΡΟ ΤΗΣ Α. Υ. ΤΟΥ ΧΕΛΙΒΟΥ.

11) Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΣΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ.

12) Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Υ. ΤΟΥ ΧΕΛΙΒΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ.
(Φωτογραφία τοῦ δικηγόρου κ. Ἀντωνίου Δειβαδάρον. Ἀπεστολεῖς ὁ κ. Δημ. Μπαῦλας, ἐξ Ἀλεξανδρείας).